Předmět Signály a informace

Cvičení č. 11

Téma: Základy strojového učení - metoda nejmenší vzdálenosti (nejbližšího souseda)

- 1) V souboru **Uloha1.m** je základ jednoduchého kódu, který má za úkol načíst obrázek ve formátu JPG a porovnat ho metodou nejmenší vzdálenosti s 10 obrázky obsahujícími číslice 0 až 9. Podobný kód byl ukázán na přednášce (str. 20). Proveďte následující kroky:
 - a. Kód není úplný, schází několik řádků, které souvisí s vyhodnocením klasifikace. Doplňte je, aby byl kód schopen vypsat na závěr výsledek klasifikace. (Využijte k tomu příslušný slajd, který popisuje způsob pojmenování souborů str. 19)
 - b. I když jste dostali správný výsledek, použitý kód přesto obsahuje logickou chybu. Vypište si vektor vzdáleností 'dist' a odhalte ji. Zkuste ji vhodným způsobem napravit.
 - c. Zobrazte klasifikovaný obrázek pomocí funkce image ()
- 2) Vytvořte soubor **Uloha2.m**, do nějž napište kompletní kód pro klasifikaci a vyhodnocování experimentu (str. 24 přenášky). Vyzkoušejte, že program funguje, případně opravte chyby, kterých jste se mohli dopustit při opisování programu. (Měli byste dostat úspěšnost 30 %.)
 - a. Doplňte do smyčky pro proměnnou 'i' několik řádků, které umožní vypisovat průběžné výsledky po každých 10ti klasifikovaných testovacích obrázcích. Pro to využijte funkci mod (i, 10). Uvedená funkce počítá tzv. modulo (zbytek po dělení) čísla i. Nechte vždy vypsat číslo 'i' a průběžně dosahovanou úspěšnost.
 - b. Spusťte nyní program pro úplnou testovací a trénovací sadu, tj. N = 1000 a M = 9000. Program poběží poměrně dlouho. Právě z těchto důvodů jste do programu vložili průběžný výpis, abyste viděli, v jaké fázi se program nachází. Zaznamenejte si dosaženou úspěšnost.
 - c. Proč trvá program tak dlouho? Zkuste si vypočítat kolik vzdáleností musí během celého provádění vypočítat. Zároveň si spočítejte z kolika dílčích operací (výpočtů dílčích rozdílů mezi pixely dvou obrázků) se skládá výpočet jedné vzdálenosti.
- 3) Výše uvedený program používal tzv<u>. manhattanskou neboli L1 vzdálenost</u>, uvedenou na str. 15 přednášky. V praxi se častěji používá <u>Euklidovská neboli L2 vzdálenost</u>, u níž je absolutní hodnota rozdílu nahrazena kvadrátem rozdílu a navíc je přidána odmocnina:

$$dist_{L2}(\mathbf{X}, \mathbf{V}) = \sqrt{\sum_{i=1}^{I} \sum_{j=1}^{J} (x[i, j] - v[i, j])^2}$$

Takto definovaná vzdálenost přikládá větší význam těm dvojicím pixelů, které jsou od sebe více vzdáleny. Zdůvodněte.

- a. Zkopírujte kód úlohy2 do **Uloha3.m** Nahraďte v ní původní vzdálenost Euklidovskou vzdáleností (změna jednoho řádku). Chcete-li trochu snížit výpočetní náročnost, můžete <u>v tomto případě</u> ze vzorce vypustit odmocninu. (Proč to neovlivní náš cíl, kterým je nalézt vzor s nejmenší vzdáleností? Zdůvodněte.)
- b. Spusť te program a určete finální úspěšnost. Porovnejte ji s výsledkem úlohy 2.
- c. Modifikujte program tak, aby postupně prováděl klasifikaci pouze s jednou sadou vzorů, se dvěma, ... až se všemi 9 sadami. Čili proveďte podobný experiment, jako je popsán na str. 25 přednášky. Nechte si vypisovat průběžné výsledky a znázorněte je pak v grafu.